

No. 35121

**Germany
and
Czech Republic**

Agreement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Czech Republic concerning transfrontier movement of persons by road. Prague, 19 June 1997

Entry into force: *19 June 1997 by signature, in accordance with article 21*

Authentic texts: *Czech and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 10 September 1998*

**Allemagne
et
République tchèque**

Accord entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et la République tchèque relatif au mouvement frontalier des personnes par route. Prague, 19 juin 1997

Eutrée en vigueur : *19 juin 1997 par signature, conformément à l'article 21*

Textes authentiques : *tchèque et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 10 septembre 1998*

[CZECH TEXT — TEXTE TCHÈQUE]

DOHODA

mezi
vládou Spolkové republiky Německo
a
vládou České republiky
o mezinárodní silniční osobní a nákladní dopravě

Vláda Spolkové republiky Německo
a
vláda České republiky

vedeny přáním přispět k vzájemně výhodnému rozvoji obchodních a hospodářských vztahů, s cílem upravit a usnadnit silniční osobní i nákladní dopravu přes hranice mezi oběma státy a při tranzitu přes jejich výsotné území na základě rovnoprávnosti a vzájemné výhodnosti, se dohodly takto:

Článek 1

Tato dohoda upravuje na základě vnitrostátních právních předpisů smluvních stran přepravu osob a zboží v mezinárodní silniční dopravě mezi Spolkovou republikou Německo a Českou republikou a v tranzitu těmito státy dopravci, kteří jsou k provádění této dopravy oprávněni.

Osobní doprava

Článek 2

- (1) Osobní doprava ve smyslu této dohody je přeprava osob a jejich zavazadel autobusy i osobními automobily (taxi a pronajímanými vozidly) na vlastní účet nebo na účet třetího. Zahnuje i prázdné jizdy, související s těmito dopravními službami.
- (2) Za autobusy se považují silniční motorová vozidla, která jsou svým provedením a vybavením způsobilá a určena pro přepravu více než devíti osob (včetně řidiče).
Za osobní automobily se považují silniční motorová vozidla, která jsou svým provedením a vybavením způsobilá a určena k přepravě ne více než devíti osob (včetně řidiče).

Článek 3

- (1) Linková doprava je pravidelná přeprava osob v určeném dopravním spojení podle předem stanovených a zveřejněných jízdních řádů, jízdného a přepravních podmínek, při kterých mohou cestující nastupovat a vystupovat na předem stanovených zastávkách. Zahnuje dopravu, které se v podstatě provádějí jako linkové dopravy.
- (2) Linkovou dopravou ve smyslu této dohody je také, nezávisle na tom, kdo určuje průběh jízdy, pravidelná přeprava určitých kategorií osob s vyloučením ostatních cestujících, jestliže má charakter linkové dopravy podle odstavce 1. Tyto druhy přepravy, obzvláště přeprava zaměstnanců na pracoviště a odtud do jejich bydliště a přeprava žáků do učilí a odtud do jejich bydliště, se označují jako "zvláštní formy linkové dopravy".
- (3) K linkové dopravě mezi oběma státy nebo k tranzitní linkové dopravě je zapotřebí povolení příslušných úřadů obou smluvních stran. Povolení se udělí ve vzájemné dohodě podle platných právních předpisů státu příslušné smluvní strany. Povolení se může udělit pro časové období až pěti let.
- (4) Ke změnám vedení linek, zastávek, jízdních řádů, jízdného a tarifních podmínek je zapotřebí předchozí souhlas příslušných orgánů obou smluvních stran. Totéž platí pro zastavení provozu.
- (5) Žádosti dopravců jedné smluvní strany na zřízení linkové dopravy jakož i žádosti podle odstavce 4 se podávají se stanoviskem ministerstva dopravy této smluvní strany přímo ministerstvu dopravy druhé smluvní strany.
- (6) Žádosti podle odstavců 4 a 5 musí obsahovat především tyto údaje:
 1. jméno a přijetí nebo firmu, jakož i úplnou adresu žadajícího dopravce;
 2. druh dopravy;
 3. požadovanou dobu platnosti povolení,
 4. období provozu a počet jízdy (např. denně, týdně);
 5. jízdní řád;
 6. přesné vedení linky (zastávky pro nástup a výstup cestujících /jiné zastávky/ hraniční přechody)
 7. délku linky v kilometrech: jízda tam/jízda zpět;
 8. vzdálenost ujetou za den;
 9. dobu řízení a odpočinku řidičů;
 10. počet míst k sedění ve vozidlech, která mají být použita;
 11. jízdné a tarifní podmínky (tarify).

Článek 4

- (1) Kyvadlová doprava je dopravní služba, při níž jsou předem vytvořené skupiny cestujících přepravovány více jízdami tam a zpět ze stejné výchozí oblasti do stejné cílové oblasti. Tyto skupiny cestujících, které byly přepraveny do cílové oblasti, budou při pozdější jízdě přepraveny zpět na výchozí místo. Výchozí a cílovou oblastí se rozumí místo nástupu cesty a místo cíle cesty jakož i místa, ležící v okruhu 50 km. Kyvadlová doprava musí zahrnovat kromě přepravního výkonu ubytování skupiny cestujících s nebo bez stravování v cílovém místě a případně i během cesty. První jízda zpět a poslední jízda tam v řadě kyvadlových jízd musí být prázdná.
- (2) Vykona-li cestující zpáteční jízdu s jinou skupinou než stanoví odstavec 1, avšak se souhlasem příslušných úřadů jedné nebo obou smluvních stran, není tím narušena příslušnost této služby ke kyvadlové dopravě.
- (3) Ke kyvadlové dopravě je vždy zapotřebí povolení příslušného úřadu druhé smluvní strany. Žádost o udělení povolení se podává přímo ministerstvu dopravy druhé smluvní strany. Má být podána nejpozději 60 dnů před zahájením dopravy.
- (4) Žádosti o povolení kyvadlové dopravy podle odstavce 3 musí obsahovat kromě údajů podle článku 3 odstavec 6 ještě data jízd, počet jízd a údaje o místu a hotelech nebo jiných zařízeních, ve kterých budou cestující během svého pobytu ubytováni, jakož i údaje o době pobytu.
- (5) Zásady povolovacího řízení kyvadlové dopravy, formuláře pro povolení, kontrolní dokumenty a příslušné úřady budou v případě potřeby dohodnuty ve Smíšené komisi, ustavené podle článku 18.

Článek 5

- (1) Příležitostná doprava je doprava, která není linkovou dopravou ve smyslu článku 3 odstavec 1 ani kyvadlovou dopravou ve smyslu článku 4.
- (2) Příležitostné dopravy mezi oběma státy nebo tranzitem nevyžadují povolení, pokud se jedná
 - a) o jízdy, prováděné stejným vozidlem na celé trase, při kterých je přepravována stejná skupina cestujících, jež se vrací na výchozí místo (okružní jízdy se zavřenými dveřmi),
 - b) o dopravy, při kterých jsou při jízdě tam přepraveni cestující a při kterých je zpáteční jízda prázdná (prázdné zpáteční jízdy),
 - c) o prázdné jízdy tam s cílem opět naložit a přepravit zpět do výchozího místa skupinu cestujících, kterou předtím přepravil týž dopravce podle písmene b).
- (3) Při příležitostných dopravách nesmějí cestující po cestě nastupovat ani vystupovat, s výjimkou případu, kdy je to příslušným úřadem dotčené smluvní strany povoleno.

- (4) Příležitostné dopravy, které neodpovídají ustanovením odstavce 2, vyžadují vždy povolení příslušného orgánu druhé smluvní strany. Žádost o udělení povolení je třeba podat přímo příslušnému úřadu druhé smluvní strany. Má být podána minimálně čtyři týdny před zahájením provozu.
- (5) Žádosti podle odstavce 4 musí zejména obsahovat následující údaje:
1. příjmení a jméno nebo firmu jakož i úplnou adresu dopravce a případně též organizátora cesty, který udělil přepravní pověření;
 2. účel cesty (popis);
 3. výchozí a cílové místo jízdy, stát, ve kterém byla skupina cestujících vytvořena;
 4. trasu jízdy s hraničními přechody;
 5. data jízdy tam a zpět s údaji, zda bude následovat zpětná jízda prázdná či obsazená;
 6. doby řízení a doby odpočinku řidičů;
 7. státní poznávací značky vozidel;
 8. počet míst k sedění ve vozidlech, která mají být nasazena.
- (6) Kontrolní dokumenty pro příležitostné přepravy, které nepodléhají povolení, budou dohodnuty ve Smíšené komisi, ustavené podle článku 18.

Článek 6

- (1) Povolení, která budou udělena podle článku 3 odstavec 3, článku 4 odstavec 3, článku 5 odstavce 3 a 4 smí použít pouze dopravce, kterému byla udělena. Nesmí být ani předána jinému dopravci, ani použita v případě příležitostné přepravy pro jiná vozidla než ta, která jsou v povolení uvedena. V rámci linkové dopravy může dopravce, kterému bylo povolení uděleno, využít smluvní dopravce. Ti nemusí být v povoloacím dokumentu uvedeni, musí však mít s sebou úřední vyhotovení tohoto dokumentu.
- (2) Přeprava osob se začátkem a ukončením uvnitř výsostného území státu jedné smluvní strany vozidly, evidovanými na výsostném území státu druhé smluvní strany, není dovolena (zákaz kabotáže). Smíšená komise ustavená podle článku 18 může pro jednotlivé případy dohodnout zvláštní pravidla.

Nákladní doprava

Článek 7

Dopravci potřebují pro přepravy v živnostenské nákladní silniční dopravě mezi výsostným územím státu smluvní strany, ve kterém je používáno motorové vozidlo evidováno, a výsostným územím státu druhé smluvní strany jakož i při tranzitu přes výsostné území státu druhé smluvní strany povolení příslušného orgánu této smluvní strany.

Článek 8

- (1) Povolení, které bylo dopravci uděleno, platí pouze pro něho a je nepřenosné.
- (2) Povolení je potřebné pro každý nákladní automobil a pro každý tahač. Platí současně pro tažené přívěsy nebo sedlové návěsy nezávisle na místě jejich evidence.
- (3) Povolení platí pro dopravu mezi oběma státy a tranzitní dopravu vždy pro jednu nebo několik jízd tam a zpět v časovém období uvedeném v povolení (jednorázové povolení) nebo pro libovolný počet jízd během doby, která je v něm uvedena (časové povolení).
- (4) Přepravy mezi výsostným územím státu druhé smluvní strany a třetím státem jsou přípustné pouze tehdy, jestliže vozidlo po obvyklé dopravní cestě projíždí státem, ve kterém je evidováno.
- (5) Nákladní přeprava mezi dvěma místy ležícími na výsostném území státu jedné smluvní strany není dovolena dopravci se sídlem na území státu druhé smluvní strany. Smlíšená komise ustavená podle článku 18 může v jednotlivých případech dohodnout výjimky pro nasazení speciálních dopravních prostředků.
- (6) Pro živnostenské nákladní přepravy podle této dohody jsou zapotřebí nákladní listy, jejichž forma musí odpovídat mezinárodně běžnému vzoru.

Článek 9

- (1) Povolení podle č. 7 nevyžadují přepravy
 1. věcí motorovými vozidly, jejichž přípustná celková hmotnost, včetně celkové hmotnosti přívěsu, nepřekračuje 6 t nebo jejichž přípustná užitečná hmotnost včetně přívěsu nepřekračuje 3,5 t;
 2. stěhovaných svršků (domácího nářadí);

3. uměleckých předmětů a uměleckých děl;
 4. předmětů a zařízení, které jsou určeny pro sportovní podniky, divadelní, hudební a filmová představení, veletrhy a výstavy nebo pro rozhlasová, televizní či filmová natáčení, pokud jsou tyto předměty nebo zařízení dováženy nebo vyváženy pouze na přechodnou dobu;
 5. mrtvých těl nebo popela zemřelých;
 6. leteckých zásilek na nebo z letišť při odklonu leteckých služeb;
 7. poštovních zásilek v rámci veřejných služeb;
 6. poškozených nebo opravu vyžadujících nákladních vozidel (zpětný převoz);
 9. léků, zdravotnických přístrojů a vybavení jakož i jiného zboží určeného k poskytnutí pomoci v naléhavých nouzových případech (zvláště při přírodních katastrofách);
 10. živých zvířat;
 11. zavazadel v přívěsech autobusů;
 12. cenného zboží (např. ušlechtilých kovů) ve speciálních vozidlech, která jsou doprovázena policií nebo jinými bezpečnostními silami;
 13. nákladů vozidly mezi místy v pohraničních pásmech v České republice a Spolkové republiky Německo, jestliže celková vzdálenost přepravy nepřesahuje vzdušnou čarou více než 100 km. Pohraniční pásma jsou oblasti 25 km vzdušnou čarou po obou stranách státních hranic (platí seznam míst ležících v pohraničním pásmu, vyměněný v rámci Smíšené komise, ustavené podle článku 18);
 14. jízdy prázdných motorových vozidel, pokud se nejedná o vozidla, která jsou obchodním zbožím.
- (2) Smíšená komise, ustavená podle článku 18, může z režimu povolování vyjmout další přepravy.
- (3) Pro přepravy v závodové dopravě není povolení podle článku 7 potřebné. U těchto přeprav je nutno mít s sebou doklady, ze kterých vyplývá, že se jedná o závodovou dopravu.

Článek 10

- (1) Povolení pro dopravce z České republiky budou udělována Spolkovým ministerstvem pro dopravu Spolkové republiky Německo a vydávána Ministerstvem dopravy a spojů České republiky nebo jím pověřenými orgány.
- (2) Povolení pro dopravce ze Spolkové republiky Německo budou udělována Ministerstvem dopravy a spojů České republiky a vydávána Spolkovým ministerstvem pro dopravu Spolkové republiky Německo nebo jím pověřenými orgány.

Článek 11

- (1) Smíšená komise, ustavená podle článku 18, dohodne počet povolení, která budou mít obě smluvní strany ročně k dispozici. Dohodnutý počet povolení může být v případě potřeby změněn Smíšenou komisí ustavenou podle článku 18.
- (2) Obsah a formu povolení určí Smíšená komise ustavená podle článku 18.

Všeobecná ustanovení

Článek 12

Při provádění přeprav a prázdných jízd na základě této dohody odpadají pro každou smluvní stranu veškeré odbavovací a vstupní poplatky (clo, dovozní daň z obratu a daň z minerálních olejů) jakož i povinnost mít povolení pro dovoz následujícího zboží na výsostrné území druhé smluvní strany :

- a) pohonné hmoty, které jsou převáženy v hlavních nádržích, upravených pro daný model motorového vozidla a technicky a konstrukčně spojených s jeho palivovou soustavou, jakož i v palivových nádržích pro chladicí zařízení nebo jiná zařízení na nákladních vozidlech nebo speciálních kontejnerech. Případná omezení množství vyplývají z právních předpisů platných v příslušném smluvním státě;
- b) mazadla, která jsou ve vozidle v množství, odpovídajícím normální provozní spotřebě v průběhu přepravy;
- c) náhradní díly a nářadí pro údržbu vozidla, kterým se provádí přeprava přes státní hranice; nepoužité náhradní díly jakož i vyměněné staré součásti musí být opět vyvezeny, zničeny nebo s nimi bude naloženo podle ustanovení, která platí na výsostrném území státu příslušné smluvní strany.

Článek 13

Povolení, kontrolní dokumenty nebo jiné potřebné dokumenty je nutno při všech jízdách vozit s sebou ve vozidle, předložit je na požádání zástupcům příslušných kontrolních orgánů a odevzdat ke kontrole. Kontrolní dokumenty musí být před počátkem jízdy řádně vyplněny.

Článek 14

- (1) Vozidla, evidovaná na výsostrném území státu jedné smluvní strany musí na výsostrném území státu druhé smluvní strany dodržovat právní předpisy o hmotnosti, rozměrech a zatížení na nápravu, které jsou zde platné.
- (2) Pokud překračuje hmotnost, rozměry nebo zatížení na nápravu přípustné meze, platné na výsostrném území státu smluvní strany, musí být pro vozidlo před začátkem jízdy vyžádáno zvláštní povolení příslušného orgánu této smluvní strany. Jestliže povolení organizuje jízdu tohoto vozidla na určitou trasu, smí se přeprava uskutečnit pouze po této trase.

Článek 15

Smluvní strany budou v mezinárodní silniční dopravě podporovat používání vozidel s nízkou hlučností a nízkými emisemi škodlivých látek jakož i vozidel s vysokou úrovní techniky pro bezpečnost jízdy.

Článek 16

- (1) Dopravci jedné smluvní strany jsou povinni dodržovat ustanovení právních předpisů v oblasti dopravy a provozu vozidel, jakož i celní ustanovení, platná na výsostrném území státu druhé smluvní strany.
- (2) Poruší-li dopravce nebo jeho jízdní personál závažně nebo opakovaně právní předpisy platné na výsostrném území státu druhé smluvní strany nebo ustanovení této dohody, mohou příslušné úřady smluvní strany, na výsostrném území jejíhož státu je vozidlo evidováno, učinit na požádání příslušného orgánu smluvní strany, na výsostrném území jejíhož státu k tomuto porušení došlo, v rámci právě platných právních předpisů tato opatření:
 - a) upozornění odpovědného dopravce na dodržování platných předpisů (varování);
 - b) dočasné vyloučení z dopravy;
 - c) zastavení vydávání povolení odpovědnému dopravci nebo odnětí již uděleného povolení na období, pro které příslušný orgán druhé smluvní strany vyloučí dopravce z provozu
- (3) Opatření podle odstavce 2 písmeno b) může provést přímo také příslušný úřad smluvní strany, na výsostrném území jejíhož státu k porušení došlo.

- (4) Příslušné úřady obou smluvních stran se podle vnitrostátních právních předpisů navzájem vyrozumí o podniknutých opatřeních.

Článek 17

Pokud budou na základě této dohody předávány podle vnitrostátních právních předpisů osobní údaje, platí s přihlédnutím k platným právním předpisům státu každé smluvní strany následující ustanovení :

1. Použití údajů příjemcem je přípustné pouze pro daný účel a za podmínek stanovených předávajícím úřadem.
2. Příjemce bude předávající úřad na požádání informovat o použití předaných údajů a o výsledcích takto dosažených.
3. Osobní údaje smějí být sděleny pouze příslušným úřadům. Další předání těchto údajů jiným místům se smí uskutečnit pouze s předchozím souhlasem předávajícího úřadu.
4. Předávající místo je povinno dbát na správnost sdělovaných údajů i na náležitost a úměrnost ve vztahu k účelu sledovanému sdělením. Přitom je nutno dodržovat zákazy sdělování platné podle příslušných vnitrostátních předpisů. Jestliže se ukáže, že byl předán nesprávný údaj nebo údaje, které nesměly být předány, je nutno oznámit to neprodleně příjemci. Ten je povinen provést opravu nebo údaje zničit.
5. Dotčené osobě je třeba na požádání poskytnout informace, které k ní byly sděleny, a rovněž tak zamýšlený účel jejich použití. Pokud veřejný zájem na neposkytnutí informace převažuje nad zájmem dotčené osoby o poskytnutí zprávy, není povinností informaci podávat. V ostatním se řídí právo dotčené osoby na informaci o údajích k ní podle vnitrostátních právních předpisů smluvní strany, na jejímž výsostném území je informace vyžádána.
6. Pokud podle vnitrostátních právních předpisů platných pro předávající místo ve vztahu k předávaným osobním údajům existují zvláštní lhůty pro výmaz, upozorní na to předávající místo příjemce. Nezávisle na těchto lhůtách se musí předané osobní údaje vymazat, jakmile již nejsou potřebné pro účel, pro který byly sděleny.
7. Předávající a přijímající místa jsou povinna uvést předání a převzetí osobních dat ve spisech.

8. Předávající a přejímající místa jsou povinna účinně chránit sdělené osobní údaje proti neoprávněnému přístupu, neoprávněné změně a neoprávněnému zveřejnění.

Článek 18

Zástupci příslušných úřadů obou smluvních stran vytvoří Smíšenou komisi. Ta se bude scházet v případě potřeby, aby zajistila řádné provádění této dohody, projednala jiné otázky, které souvisejí ve smyslu této dohody s mezinárodní silniční dopravou a vyřešila dohodou všechny vznikající sporné otázky. Bude-li to nutné, vypracuje Smíšená komise návrhy na přizpůsobení Dohody rozvoji dopravy a změněním právním předpisům. Mohou se jí účastnit odběrníci z jiných míst.

Článek 19

(1) Příslušnými úřady, pověřenými prováděním této dohody, jsou:

- za Spolkovou republiku Německo: Spolkové ministerstvo pro dopravu, a pro povolení podle článku 3 odstavce 3 a 4, článku 4 odstavce 2 a 3 a článku 14 odstavec 2 povolovací úřady zemí;
- za Českou republiku: Ministerstvo dopravy a spojů ČR.

(2) Smluvní strany si sdělí každou změnu týkající se příslušných úřadů.

Článek 20

Tato dohoda se nedotýká závazků smluvních stran z jiných mezinárodních smluv, mezi jiným závazků Spolkové republiky Německo, vyplývajících z členství v Evropské unii.

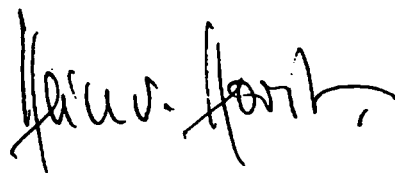
Článek 21

(1) Tato dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu. Po jejím vstupu v platnost pozbude platnost Dohoda mezi vládou Spolkové republiky Německo a vládou České a Slovenské Federativní republiky o mezinárodní nákladní silniční dopravě ze dne 28.10.1992 se zřetelem na vztahy v dopravě mezi Spolkovou republikou Německo a Českou republikou a Dohoda mezi vládou Spolkové republiky Německo a vládou České republiky o mezinárodní osobní silniční dopravě ze dne 19.07.1993.

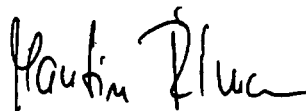
- (2) Dohoda se sjednává na dobu neurčitou. Může být každou smluvní stranou písemně vypovězena. V tomto případě pozbývá tato dohoda platnost šest měsíců po doručení výpovědi druhé smluvní straně.

Dáno v Praze dne 19. června 1997 ve dvou původních vyhotoveních, každé v německém a českém jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Spolkové republiky Německo

Za vládu
České republiky

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

Abkommen
zwischen
der Regierung der Bundesrepublik Deutschland
und
der Regierung der Tschechischen Republik
über
den grenzüberschreitenden Personen- und Güterverkehr
auf der Straße

Die Regierung der Bundesrepublik Deutschland
und
die Regierung der Tschechischen Republik -

in dem Wunsch, einen Beitrag zur gegenseitigen vorteilhaften
Entwicklung der Handels- und Wirtschaftsbeziehungen zu lei-
sten,

mit dem Ziel, den grenzüberschreitenden Personen- und Güter-
verkehr auf der Straße zwischen beiden Ländern und im Transit
durch ihre Hoheitsgebiete auf der Grundlage der Gleichberech-
tigung und des gegenseitigen Vorteils zu erleichtern und zu
regeln -

haben folgendes vereinbart:

Artikel 1

Dieses Abkommen regelt auf der Grundlage des innerstaatlichen
Rechts der Vertragsparteien die Beförderung von Personen und
Gütern im internationalen Straßenverkehr zwischen der Bundes-
republik Deutschland und der Tschechischen Republik und im
Transit durch diese Staaten durch Unternehmer, die zur Aus-
führung dieser Beförderungen berechtigt sind.

Personenverkehr

Artikel 2

(1) Personenverkehr im Sinne dieses Abkommens ist die Beför-
derung von Personen und deren Gepäck mit Kraftomnibussen so-
wie mit Personenkraftwagen (Taxen und Mietwagen) auf eigene

Rechnung oder auf Rechnung Dritter. Das gilt auch für Leerfahrten im Zusammenhang mit diesen Verkehrsdiensten.

(2) Als Kraftomnibusse gelten Kraftfahrzeuge, die nach ihrer Bauart und Ausstattung zur Beförderung von mehr als neun Personen (einschließlich Fahrer) geeignet und bestimmt sind.

Als Personenkraftwagen gelten Kraftfahrzeuge, die nach ihrer Bauart und Ausstattung zur Beförderung von nicht mehr als neun Personen (einschließlich Fahrer) geeignet und bestimmt sind.

Artikel 3

(1) Linienverkehr ist die regelmäßige Beförderung von Personen in einer bestimmten Verkehrsverbindung nach im voraus festgelegten und veröffentlichten Fahrplänen, Beförderungsentgelten und -bedingungen, bei denen Fahrgäste an vorher festgelegten Haltestellen ein- und aussteigen können. Dies gilt auch für Verkehre, die im wesentlichen wie Linienverkehre durchgeführt werden.

(2) Als Linienverkehr im Sinne dieses Abkommens gilt unabhängig davon, wer den Ablauf der Fahrten bestimmt, auch die regelmäßige Beförderung bestimmter Kategorien von Personen unter Ausschluß anderer Fahrgäste, soweit die Merkmale des Linienverkehrs nach Absatz 1 gegeben sind. Diese Beförderungen, insbesondere die Beförderung von Arbeitnehmern zur Arbeitsstelle und von dort zu ihrer Wohnung und die Beförderung von Schülern zur Lehranstalt und von dort zu ihrer Wohnung, werden als "Sonderformen des Linienverkehrs" bezeichnet.

(3) Linienverkehre im Wechsel- oder Transitverkehr bedürfen der Genehmigung der zuständigen Behörden beider Vertragspar-

teilen. Die Genehmigung wird im gegenseitigen Einvernehmen nach Maßgabe des geltenden Rechts der jeweiligen Vertragspartei erteilt. Die Genehmigung kann für einen Zeitraum von bis zu fünf Jahren erteilt werden.

(4) Änderungen des Linienverlaufs, der Haltestellen, der Fahrpläne, der Beförderungsentgelte und -bedingungen bedürfen der vorherigen Zustimmung der zuständigen Behörden beider Vertragsparteien. Das gleiche gilt für die Einstellung des Betriebs.

(5) Anträge der Verkehrsunternehmer einer Vertragspartei auf Einrichtung eines Linienverkehrs sowie Anträge gemäß Absatz 4 sind mit einer Stellungnahme des Verkehrsministeriums dieser Vertragspartei dem Verkehrsministerium der anderen Vertragspartei unmittelbar zu übersenden.

(6) Die Anträge nach den Absätzen 4 und 5 müssen insbesondere folgende Angaben enthalten:

1. Name und Vorname oder Firma sowie vollständige Anschrift des antragstellenden Verkehrsunternehmers;
2. Art des Verkehrs;
3. Beantragte Genehmigungsdauer;
4. Betriebszeitraum und Zahl der Fahrten (z. B. täglich, wöchentlich);
5. Fahrplan;
6. Genaue Linienführung (Haltestellen zum Aufnehmen und Absetzen der Fahrgäste/andere Haltestellen/Grenzübergangsstellen);

7. Länge der Linie in Kilometern: Hinfahrt/Rückfahrt;
8. Länge der Tagesfahrtstrecke;
9. Lenk- und Ruhezeiten der Fahrer;
10. Zahl der Sitzplätze der einzusetzenden Kraftfahrzeuge;
11. Beförderungsentgelte und -bedingungen (Tarife).

Artikel 4

(1) Pendelverkehr ist der Verkehrsdienst, bei dem vorab gebildete Gruppen von Fahrgästen bei mehreren Hin- und Rückfahrten von demselben Ausgangsgebiet zu demselben Zielgebiet befördert werden. Diese Gruppen, die aus Fahrgästen bestehen, die die Hinfahrt zurückgelegt haben, werden bei einer späteren Fahrt zum Ausgangsort zurückgebracht. Unter Ausgangsgebiet und Zielgebiet sind der Ort des Reiseantritts und der Ort des Reiseziels sowie die in einem Umkreis von 50 km gelegenen Orte zu verstehen. Neben der Beförderungsleistung muß die Unterkunft der Reisegruppe mit oder ohne Verpflegung am Zielort und gegebenenfalls während der Reise eingeschlossen sein. Die erste Rückfahrt und die letzte Hinfahrt in der Reihe der Pendelfahrten müssen Leerfahrten sein.

(2) Die Zuordnung eines Verkehrsdienstes zum Pendelverkehr wird nicht dadurch berührt, daß mit Zustimmung der zuständigen Behörden der betreffenden Vertragspartei oder der betreffenden Vertragsparteien Reisende abweichend von Absatz 1 die Rückfahrt mit einer anderen Gruppe vornehmen.

(3) Pendelverkehre bedürfen im Einzelfall der Genehmigung der zuständigen Behörde der anderen Vertragspartei. Der Antrag auf Erteilung einer Genehmigung ist dem Verkehrsministerium der anderen Vertragspartei unmittelbar zu übersenden. Er soll mindestens 60 Tage vor Aufnahme des Verkehrs gestellt werden.

(4) Anträge auf Genehmigung eines Pendelverkehrs nach Absatz 3 müssen außer den Angaben nach Artikel 3 Absatz 6 noch die Reisedaten, Zahl der Fahrten und die Angaben über Ort und Hotels oder sonstige Einrichtungen, in denen die Fahrgäste während ihres Aufenthalts untergebracht werden sollen, sowie über die Dauer des Aufenthalts enthalten.

(5) Grundsätze über das Genehmigungsverfahren bei Pendelverkehren, Genehmigungsvordrucke, Kontrolldokumente und zuständige Behörden werden erforderlichenfalls in der nach Artikel 18 gebildeten Gemischten Kommission vereinbart.

Artikel 5

(1) Gelegenheitsverkehr ist der Verkehr, der nicht Linienverkehr im Sinne des Artikels 3 Absatz 1 und auch nicht Pendelverkehr im Sinne von Artikel 4 ist.

(2) Gelegenheitsverkehre im Wechsel- oder Transitverkehr bedürfen keiner Genehmigung, wenn es sich handelt

- a) um Fahrten, die mit einem Kraftfahrzeug durchgeführt werden, das auf der gesamten Fahrtstrecke die gleiche Reisegruppe befördert und sie an den Ausgangsort zurückbringt (Rundfahrten mit geschlossenen Türen),

- b) um Verkehre, bei denen zur Hinfahrt Fahrgäste aufgenommen werden und bei denen die Rückfahrt eine Leerfahrt ist (Leerrückfahrten),
- c) um Leereinfahrten, um eine Reisegruppe, die zuvor von demselben Unternehmen mit einem Verkehr nach Buchstabe b befördert worden ist, wieder aufzunehmen und an den Ausgangsort zurückzubringen.

(3) Bei Gelegenheitsverkehren dürfen unterwegs Fahrgäste weder aufgenommen noch abgesetzt werden, es sei denn, daß die zuständigen Behörden der betreffenden Vertragspartei dieses gestatten.

(4) Gelegenheitsverkehre, die nicht den Bestimmungen des Absatzes 2 entsprechen, bedürfen in jedem Fall der Genehmigung der zuständigen Behörde der jeweils anderen Vertragspartei. Der Antrag auf Erteilung einer Genehmigung ist unmittelbar an die zuständige Behörde der anderen Vertragspartei zu richten. Er soll mindestens vier Wochen vor Aufnahme des Verkehrs gestellt werden.

(5) Die Anträge nach Absatz 4 müssen insbesondere folgende Angaben enthalten:

1. Name und Vorname oder Firma sowie vollständige Anschrift des Verkehrsunternehmers sowie gegebenenfalls des Reiseveranstalters, der den Beförderungsauftrag erteilt hat;
2. Zweck der Reise (Beschreibung);
3. Ausgangs- und Zielort der Fahrt und Staat, in dem die Reisegruppe gebildet wird;

4. Fahrtstrecke mit Grenzübergangsstellen;
5. Daten der Hin- und Rückfahrt mit Angabe, ob Hin-/Rückfahrt besetzt oder leer erfolgen sollen;
6. Lenk- und Ruhezeiten der Fahrer;
7. Amtliche Kennzeichen der Kraftfahrzeuge;
8. Zahl der Sitzplätze der einzusetzenden Kraftfahrzeuge.

(6) Kontrolldokumente für genehmigungsfreie Gelegenheitsverkehre werden in der nach Artikel 18 gebildeten Gemischten Kommission vereinbart.

Artikel 6

(1) Nach Artikel 3 Absatz 3, Artikel 4 Absatz 3, Artikel 5 Absätze 3 und 4 erteilte Genehmigungen dürfen nur von dem Verkehrsunternehmer genutzt werden, dem sie erteilt werden. Sie dürfen weder auf einen anderen Verkehrsunternehmer übertragen werden noch, im Falle des Gelegenheitsverkehrs, für andere Kraftfahrzeuge als in der Genehmigung angegeben genutzt werden. Im Rahmen eines Linienverkehrs kann der Verkehrsunternehmer, dem die Genehmigung erteilt ist, Vertragsunternehmer einsetzen. Diese brauchen in der Genehmigungsurkunde nicht genannt zu sein, müssen jedoch eine amtliche Ausfertigung dieser Urkunde mit sich führen.

(2) Die Beförderung von Personen mit Beginn und Ende innerhalb des Hoheitsgebietes einer Vertragspartei mit auf dem Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei zugelassenen Kraftomnibussen ist nicht gestattet (Kabotageverbot). Die nach Artikel 18 ge-

bildete Gemischte Kommission kann eine Ausnahmeregelung ; für
Einzelfälle vereinbaren.

Güterverkehr

Artikel 7

Unternehmer bedürfen für Beförderungen im gewerblichen Güterkraftverkehr zwischen dem Hoheitsgebiet der Vertragspartei, in dem das verwendete Kraftfahrzeug zugelassen ist, und dem Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei sowie im Transit durch das Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei der Genehmigung der zuständigen Behörde dieser Vertragspartei.

Artikel 8

(1) Die Genehmigung, die dem Unternehmer erteilt wird, gilt nur für ihn selbst und ist nicht übertragbar.

(2) Eine Genehmigung ist erforderlich für jedes Lastkraftfahrzeug und für jede Zugmaschine. Sie gilt zugleich für mitgeführte Anhänger oder Sattelanhänger unabhängig vom Ort ihrer Zulassung.

(3) Eine Genehmigung gilt im Wechsel- und Transitverkehr für jeweils eine oder mehrere Hin- und Rückfahrten in dem in der Genehmigung angegebenen Zeitraum (Fahrtgenehmigung) oder für eine beliebige Anzahl von Fahrten während der in ihr bestimmten Zeit (Zeitgenehmigung).

(4) Beförderungen zwischen dem Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei und einem dritten Staat sind nur zulässig, wenn dabei der Staat, in dem das Fahrzeug zugelassen ist, auf verkehrsüblichem Weg durchfahren wird.

(5) Die Beförderung von Gütern zwischen zwei im Hoheitsgebiet der einen Vertragspartei liegenden Orten ist Unternehmern mit Sitz im Gebiet der anderen Vertragspartei nicht gestattet. Ausnahmen für Einzelfälle können für den Einsatz von Spezialfahrzeugen in der nach Artikel 18 gebildeten Gemischten Kommission vereinbart werden.

(6) Für die nach diesem Abkommen vorgesehenen gewerblichen Güterbeförderungen sind Frachtpapiere erforderlich, deren Form dem international üblichen Muster entsprechen muß.

Artikel 9

(1) Keiner Genehmigung nach Artikel 7 bedürfen die Beförderungen von

1. Gütern mit Kraftfahrzeugen, deren zulässiges Gesamtgewicht, einschließlich des Gesamtgewichts der Anhänger, 6 t nicht übersteigt oder deren zulässige Nutzlast einschließlich der Nutzlast der Anhänger, 3,5 t nicht übersteigt;
2. Umzugsgut (Hausrat);
3. Kunstgegenständen und -werken;
4. Gegenständen und Einrichtungen, die für Sportveranstaltungen, Theater-, Musik- und Filmvorstellungen, Messen und Ausstellungen oder für Rundfunk-, Fernseh- oder Filmaufnahmen bestimmt sind, sofern diese Gegenstände oder Einrichtungen nur vorübergehend ein- oder ausgeführt werden;
5. Leichen oder der Asche von Verstorbenen;

6. Luftfrachtgütern nach und von Flughäfen bei Umleitung der Flugdienste;
7. Postsendungen im Rahmen öffentlicher Versorgungsdienste;
8. beschädigten oder reparaturbedürftigen Lastkraftfahrzeugen (Rückführung);
9. Medikamenten, medizinischen Geräten und Ausrüstungen sowie anderen zur Hilfeleistung in dringenden Notfällen (insbesondere bei Naturkatastrophen) bestimmten Gütern;
10. lebenden Tieren;
11. Gepäck in Anhängern an Kraftomnibussen;
12. hochwertigen Waren (z.B. Edelmetalle) in Spezialfahrzeugen, die von der Polizei oder anderen Sicherheitskräften begleitet werden;
13. Gütern mit Kraftfahrzeugen zwischen Orten in den Grenzzonen in der Tschechischen Republik und in der Bundesrepublik Deutschland, wenn die Gesamtentfernung der Beförderung nicht mehr als 100 km in der Luftlinie beträgt. Die Grenzzonen sind Gebiete von 25 km in der Luftlinie beiderseits der Grenze (es gilt die in der nach Artikel 18 gebildeten Gemischten Kommission ausgetauschte Liste der Orte, die in der Grenzzone liegen);
14. sowie von Fahrten leerer Kraftfahrzeuge, wenn es sich nicht um Fahrzeuge handelt, die Handelsgut sind.

(2) Die nach Artikel 18 gebildete Gemischte Kommission kann weitere Beförderungen von der Genehmigungspflicht ausnehmen.

(3) Für Beförderungen im Werkverkehr ist eine Genehmigung nach Artikel 7 nicht erforderlich. Bei diesen Beförderungen sind Unterlagen mitzuführen, aus denen hervorgeht, daß es sich um Werkverkehr handelt.

Artikel 10

(1) Die für Unternehmer aus der Tschechischen Republik erforderlichen Genehmigungen werden durch das Bundesministerium für Verkehr der Bundesrepublik Deutschland erteilt und vom Ministerium für Verkehrs- und Fernmeldewesen der tschechischen Republik oder von den von ihm beauftragten Behörden ausgegeben.

(2) Die für Unternehmer aus der Bundesrepublik Deutschland erforderlichen Genehmigungen werden durch das Ministerium für Verkehrs- und Fernmeldewesen der Tschechischen Republik erteilt und von dem Bundesministerium für Verkehr der Bundesrepublik Deutschland oder von den von ihm beauftragten Behörden ausgegeben.

Artikel 11

(1) Die nach Artikel 18 gebildete Gemischte Kommission legt im Wege der Vereinbarung die Anzahl der Genehmigungen, die beiden Vertragsparteien jährlich zur Verfügung stehen, fest. Die vereinbarte Anzahl der Genehmigungen kann im Bedarfsfall durch die nach Artikel 18 gebildete Gemischte Kommission geändert werden.

(2) Inhalt und Form der Genehmigungen werden von der nach Artikel 18 gebildeten Gemischten Kommission festgelegt.

Allgemeine Bestimmungen

Artikel 12

Bei der Durchführung von Beförderungen und Leerfahrten auf Grund dieses Abkommens entfallen für jede der Vertragsparteien alle Abfertigungsgebühren und Eingangsabgaben (Zoll, Einfuhrumsatzsteuer und Mineralölsteuer) sowie die Genehmigungspflicht für die Einfuhr folgender Güter in das Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei:

- a) Kraftstoff, der in den für das jeweilige Kraftfahrzeugmodell vorgesehenen Hauptbehältern, die technisch und vom Aufbau her mit der Kraftstoffanlage verbunden sind, sowie in Kraftstoffbehältern für Kühlanlagen oder sonstigen Anlagen auf Lastkraftfahrzeugen oder Spezialcontainern mitgeführt wird. Etwaige Mengenbeschränkungen ergeben sich aus dem im jeweiligen Vertragsstaat geltenden Recht.
- b) Schmierstoffe, die sich im Kraftfahrzeug befinden und die dem normalen Bedarf für den Betrieb während der Beförderung entsprechen.
- c) Ersatzteile und Werkzeuge zur Instandsetzung des Kraftfahrzeugs, mit dem die grenzüberschreitende Beförderung durchgeführt wird; nicht verwendete Ersatzteile sowie ausgewechselte Altteile müssen wieder ausgeführt, vernichtet oder nach den Bestimmungen, die im Hoheitsgebiet der jeweiligen Vertragspartei gelten, behandelt werden.

Artikel 13

Genehmigungen, Kontrolldokumente oder die sonst erforderlichen Dokumente sind bei allen Fahrten im Fahrzeug mitzuführen, auf Verlangen Vertretern der zuständigen Kontrollbehörden vorzuzeigen und zur Prüfung auszuhändigen. Die Kontrolldokumente sind vor Beginn der Fahrt vollständig auszufüllen.

Artikel 14

(1) Die auf dem Hoheitsgebiet einer Vertragspartei zugelassenen Fahrzeuge müssen im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei die dort gültigen Rechtsvorschriften hinsichtlich Gewicht, Abmessungen und Achslast einhalten.

(2) Sofern Gewicht, Abmessungen oder Achslast eines Fahrzeugs die im Hoheitsgebiet einer Vertragspartei zulässigen Grenzen überschreiten, muß für das Fahrzeug eine Ausnahmegenehmigung der zuständigen Behörde dieser Vertragspartei vor Beginn der Fahrt eingeholt werden. Beschränkt die Genehmigung den Verkehr für dieses Fahrzeug auf eine bestimmte Strecke, so darf die Beförderung nur auf dieser Strecke erfolgen.

Artikel 15

Die Vertragsparteien werden im grenzüberschreitenden Straßenverkehr den Einsatz von Fahrzeugen fördern, die schadstoff- und lärmarm sind sowie über ein hohes fahrzeugtechnisches Sicherheitsniveau verfügen.

Artikel 16

(1) Die Unternehmer einer Vertragspartei sind verpflichtet, die im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei geltenden Bestimmungen des Verkehrs- und Kraftfahrzeugrechts sowie die jeweils geltenden Zollbestimmungen einzuhalten.

(2) Bei schweren oder wiederholten Zuwiderhandlungen eines Unternehmens oder seines Fahrpersonals gegen das im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei geltende Recht oder gegen die Bestimmungen dieses Abkommens können die zuständigen Behörden der Vertragspartei, in deren Hoheitsgebiet das Kraftfahrzeug zugelassen ist, auf Ersuchen der zuständigen Behörde der Vertragspartei, in deren Hoheitsgebiet die Zuwiderhandlung begangen wurde, im Rahmen des jeweils geltenden Rechts folgende Maßnahmen treffen:

- a) Aufforderung an das verantwortliche Unternehmen, die geltenden Vorschriften einzuhalten (Verwarnung);
- b) vorübergehender Ausschluß vom Verkehr;
- c) Einstellung der Ausgabe von Genehmigungen an das verantwortliche Unternehmen oder Entzug einer bereits erteilten Genehmigung für den Zeitraum, für den die zuständige Behörde der anderen Vertragspartei das Unternehmen vom Verkehr ausgeschlossen hat.

(3) Die Maßnahme nach Absatz 2 Buchstabe b kann auch unmittelbar von der zuständigen Behörde der Vertragspartei ergriffen werden, in deren Hoheitsgebiet die Zuwiderhandlung begangen worden ist.

(4) Die zuständigen Behörden beider Vertragsparteien unterrichten einander nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts über die getroffenen Maßnahmen.

Artikel 17

Soweit auf Grund dieses Abkommens nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts personenbezogene Daten übermittelt werden, gelten die nachfolgenden Bestimmungen unter Beachtung der für jede Vertragspartei geltenden Rechtsvorschriften:

1. Die Nutzung der Daten durch den Empfänger ist nur zu dem angegebenen Zweck und zu den durch die übermittelnde Behörde vorgeschriebenen Bedingungen zulässig.
2. Der Empfänger unterrichtet die übermittelnde Behörde auf Ersuchen über die Verwendung der übermittelten Daten und über die dadurch erzielten Ergebnisse.
3. Personenbezogene Daten dürfen nur an die zuständigen Behörden übermittelt werden. Die weitere Übermittlung an andere Stellen darf nur mit vorheriger Zustimmung der übermittelnden Behörde erfolgen.
4. Die übermittelnde Stelle ist verpflichtet, auf die Richtigkeit der zu übermittelnden Daten sowie auf die Erforderlichkeit und Verhältnismäßigkeit in bezug auf den mit der Übermittlung verfolgten Zweck zu achten. Dabei sind die nach dem jeweiligen innerstaatlichen Recht geltenden Übermittlungsverbote zu beachten. Erweist sich, daß unrichtige Daten oder Daten, die nicht übermittelt werden durften, übermittelt worden sind, so ist dies dem Empfänger unverzüglich mitzuteilen. Er ist verpflichtet, die Berichtigung oder Vernichtung der Daten vorzunehmen.
5. Dem Betroffenen ist auf Antrag über die zu seiner Person übermittelten Informationen sowie über den vorgesehenen Verwendungszweck Auskunft zu erteilen. Eine Verpflichtung zur Auskunftserteilung besteht nicht, soweit eine Abwägung

ergibt, daß das öffentliche Interesse, die Auskunft nicht zu erteilen, das Interesse des Betroffenen an der Auskunftserteilung überwiegt. Im übrigen richtet sich das Recht des Betroffenen, über die zu seiner Person vorhandenen Daten Auskunft zu erhalten, nach dem innerstaatlichen Recht der Vertragspartei, in deren Hoheitsgebiet die Auskunft beantragt wird.

6. Soweit das für die übermittelnde Stelle geltende nationale Recht in bezug auf die übermittelten personenbezogenen Daten besondere Lösungsfristen vorsieht, weist die übermittelnde Stelle den Empfänger darauf hin. Unabhängig von diesen Fristen sind die übermittelten personenbezogenen Daten zu löschen, sobald sie für den Zweck, für den sie übermittelt worden sind, nicht mehr erforderlich sind.
7. Die übermittelnde und die empfangende Stelle sind verpflichtet, die Übermittlung und den Empfang von personenbezogenen Daten aktenkundig zu machen.
8. Die übermittelnde und die empfangende Stelle sind verpflichtet, die übermittelten personenbezogenen Daten wirksam gegen unbefugten Zugang, unbefugte Veränderung und unbefugte Bekanntgabe zu schützen.

Artikel 18

Vertreter der zuständigen Behörden beider Vertragsparteien bilden eine Gemischte Kommission. Sie tritt im Bedarfsfalle zusammen, um die ordnungsgemäße Durchführung dieses Abkommens sicherzustellen, andere Fragen zu behandeln, die mit dem internationalen Straßenverkehr im Sinne dieses Abkommens zusammenhängen, und alle auftretenden Streitfragen einvernehmlich

zu regeln. Falls erforderlich, erarbeitet die Gemischte Kommission Vorschläge zur Anpassung des Abkommens an die Verkehrsentwicklung und an geänderte Rechtsvorschriften. Sie kann Sachverständige anderer Stellen beteiligen.

Artikel 19

(1) Die mit der Durchführung dieses Abkommens beauftragten zuständigen Behörden sind:

- für die Bundesrepublik Deutschland: das Bundesministerium für Verkehr und für Genehmigungen nach Artikel 3 Absätze 3 und 4, Artikel 4 Absätze 2 und 3 und Artikel 14 Absatz 2 die Genehmigungsbehörden der Länder;
- für die Tschechische Republik: das Ministerium für Verkehr und Fernmeldewesen.

(2) Die Vertragsparteien teilen sich jede Änderung in bezug auf die zuständigen Behörden mit.

Artikel 20

Dieses Abkommen berührt nicht die Pflichten der Vertragsparteien aus anderen internationalen Übereinkünften, darunter die Verpflichtungen der Bundesrepublik Deutschland aus der Mitgliedschaft in der Europäischen Union.

Artikel 21

(1) Dieses Abkommen tritt am Tage der Unterzeichnung in Kraft. Mit Inkrafttreten dieses Abkommens treten das Abkommen zwischen der Regierung der Bundesrepublik Deutschland und der Regierung der Tschechischen und Slowakischen Föderativen Republik über den grenzüberschreitenden Güterverkehr auf der Straße vom 28.10.1992 in bezug auf die Verkehrsbeziehungen zwischen der Bundesrepublik Deutschland und der Tschechischen Republik und das Abkommen zwischen der Regierung der Bundesrepublik Deutschland und der Regierung der Tschechischen Republik über den grenzüberschreitenden Personenverkehr auf der Straße vom 19.07.1993 außer Kraft.

(2) Das Abkommen wird auf unbestimmte Zeit geschlossen. Es kann von jeder Vertragspartei schriftlich gekündigt werden. In diesem Fall tritt dieses Abkommen sechs Monate nach Eingang der Kündigung bei der anderen Vertragspartei außer Kraft.

Geschehen zu *Prag* am *19. Juni 1997* in zwei Urschriften, jede in deutscher und tschechischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Für die Regierung
der Bundesrepublik Deutschland

Für die Regierung
der Tschechischen
Republik

Wolfgang Schäuble *Jiří Dienstbier*
Wolfgang Schäuble *Michal Dlouhý*

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE FEDERAL
REPUBLIC OF GERMANY AND THE GOVERNMENT OF THE CZECH
REPUBLIC CONCERNING TRANSFRONTIER MOVEMENT OF
PERSONS BY AND CARRIAGE OF GOODS BY ROAD

The Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the
Czech Republic,

Desiring to contribute to the mutually advantageous development of trade and eco-
nomic relations,

Aiming to facilitate and regulate transfrontier movement of persons and carriage of
goods by road between the two countries and their transit through their territories on the
basis of equal rights and mutual advantage,

Have agreed as follows:

Article 1

This Agreement regulates, on the basis of the domestic laws of the Contracting Parties,
the transfrontier movement of persons and carriage of goods by road between the Federal
Republic of Germany and the Czech Republic and their transit through these States using
enterprises authorized to provide such services.

MOVEMENT OF PERSONS

Article 2

(1) For the purposes of this Agreement, movement of persons shall mean the transpor-
tation of people and their luggage in buses and cars (taxis and rental cars) on their own ac-
count or that of third parties. This shall apply also to empty runs in connection with these
transportation services.

(2) Buses shall mean vehicles built and fitted in such a way as to be suited and designed
to carry more than nine people, including the driver.

Cars shall be defined as vehicles built and fitted in such a way as to be suited and de-
signed to carry not more than nine people, including the driver.

Article 3

(1) Liner transport shall be regular transportation of persons along a specific route, in
accordance with predetermined and published schedules, fares, and conditions, during
which passengers can get on and off at pre-established stopping points. The same shall ap-
ply to transportation similar to liner transport.

(2) Irrespective of who determines the course of the journeys, for the purposes of this Agreement liner transport shall also include regular transportation of certain categories of persons, with exclusion of other passengers, provided that the characteristic features of liner transport in accordance with paragraph 1 are given. In particular, the transportation of workers to their work place and back to their homes and the transportation of schoolchildren to and from school, shall be denoted "Special forms of liner transport".

(3) Liner transport in the form of interconnecting or through traffic shall require authorization by the competent authorities of both Contracting Parties. Permission shall be granted by mutual consent in accordance with the laws in force for the respective Contracting Party. Permission may be granted for a period of up to five years.

(4) Changes in routes, stops, schedules, fares and conditions of carriage shall require prior authorization by the competent authorities of both Contracting Parties. The same shall apply to closure of the service.

(5) Application by the carrier of a Contracting Party to engage in liner transport, as well as applications in accordance with paragraph 4 shall be sent, together with a statement by the Ministry of Transport of that Contracting Party, directly to the Ministry of Transport of the other Contracting Party.

(6) Applications pursuant to paragraphs 4 and 5 must in particular contain the following data:

1. Name and given name or company name and full address of the carrier applying;
2. Type of transport;
3. Duration of permit requested;
4. Period in which service will be provided and number of trips (e.g., per day or week);
5. Schedule;
6. Exact route (stops for taking on or dropping off passengers/other stops/frontier crossing points);
7. Length of route, in kilometres: one-way/return trip;
8. Length of route covered per day;
9. Time spent by the driver at the wheel and resting times;
10. Number of seats on buses to be used;
11. Fares and conditions of carriage.

Article 4

(1) Commuter traffic shall be understood as multiple round-trip transportation of previously formed groups of passengers to and from the same destination and starting-point areas. These groups, consisting of passengers who have reserved the return journey, shall be brought back to the starting point on a later journey. Starting point and destination areas shall be understood as the point at which the journey begins and the point of destination as well as places within a 50- kilometre radius of those points. In addition to carriage, lodging for the group, with or without catering at the point of destination or where applicable during

the journey, shall be included. The first return trip and the last outgoing trip in the commuter traffic sequence must be empty runs.

(2) The categorization of a transportation service as commuter traffic shall not be affected when, with the authorization of the competent authorities in the Contracting Party or Parties concerned, travellers deviate from the norm stated in paragraph 1 and return with another group.

(3) Individual instances of commuter traffic shall require authorization by the competent authorities of the other Contracting Party. Application for authorization must be made directly to the competent authority of the other Contracting Party at least 60 days prior to transport.

(4) Applications for authorization of commuter traffic pursuant to paragraph 3 must include, in addition to the data required under article 3, paragraph 6, the dates of travel, number of journeys, and details of the place and hotels or other establishments where the passengers will be lodging during their trip, along with information on the duration of their stay.

(5) Guidelines for authorization procedures for commuter transport, authorization forms, control documents and competent authorities shall, where necessary, be agreed upon by the Joint Commission formed under article 18.

Article 5

(1) Occasional transport shall be understood to be transport that is not liner transport in the sense of article 3, paragraph 1, nor commuter traffic in the sense of article 4.

(2) Occasional transport in the form of interconnecting or through traffic shall not require authorization, in the case of:

(a) Journeys conducted in a single vehicle conveying the same group of passengers for the entire trip and bringing them back to their starting point (closed-door round trips);

(b) Transport of guests to a destination, whereby the return journey is an empty run (empty return runs); or

(c) Empty outgoing runs to pick up a group of passengers previously taken by the same carrier pursuant to (b), and to bring them back to the starting point.

(3) During occasional transport, passengers may neither get on or off, unless the competent authority of the Contracting Party concerned grants permission.

(4) Occasional transport other than that specified in paragraph 2 shall require, for each case, authorization by the competent authorities of the other Contracting Party. Application for authorization must be made directly to the competent authority of the other Contracting Party at least four weeks prior to transport.

(5) Applications pursuant to paragraph 4 must in particular contain the following data:

1. Name and given name or company name and full address of the carrier or, where applicable, the tour operator submitting the application;

2. Purpose of the trip (description);

3. Starting point and destination and country in which the group of passengers is to be formed;

4. Route and frontier crossing points;

5. Information regarding the trip there and back, indicating whether the incoming and outgoing runs are to be full or empty;

6. Time spent by the driver at the wheel and resting times;

7. Official identification data of the vehicle; and

8. Seating room in vehicles to be used.

(6) Control documents for occasional transport exempt from authorization requirements shall be agreed upon in the Joint Commission formed pursuant to article 18.

Article 6

(1) Permits granted pursuant to article 3, paragraph 3, article 4, paragraph 3, and article 5, paragraphs 3 and 4 may only be used by the carrier to whom they were issued. They may neither be transferred to another carrier nor, in the case of occasional transport, be applied to vehicles other than those specified in the authorization. In the case of liner transport, a carrier granted a licence may subcontract. The names of the subcontracted firms need not be named in the permit. However, they shall always carry with them a certified copy of that permit.

(2) Transportation of persons that begins and ends in the territory of either Contracting Party in buses registered in the territory of the other Contracting Party is not permitted (prohibition against cabotage). The Joint Commission formed under article 18 may agree upon an exceptional rule in individual cases.

CARRIAGE OF GOODS

Article 7

Carriers shall, for commercial transport of goods by vehicle between the territory of the Contracting Party in which the vehicle being used is registered and the territory of the other Contracting Party, or for transit transport through the territory of either Contracting Party, require a licence from the competent authority of the latter Contracting Party.

Article 8

(1) The licence issued to the carrier shall be valid only for the carrier itself and shall not be transferable.

(2) A licence shall be required for each truck and for each towing vehicle. It shall also be valid for the accompanying trailer or semi-trailer irrespective of the place at which it is registered.

(3) A licence shall be valid in shuttle and transit services for one or more outward and return journeys during the period of time specified in the licence (journey licence) or for an arbitrary number of journeys during the period of time specified therein (time licence).

(4) Transport between the territory of the other Contracting Party and a third State shall be permitted only if the State in which the vehicle is registered is traversed as part of the normal journey.

(5) Carriers having their principal place of business in the territory of either Contracting Party may not carry goods between two locations in the territory of the other Contracting Party. In individual cases, exceptions for the use of special vehicles may be agreed upon by the Joint Commission formed under article 18.

(6) The commercial carriage of goods provided for under this Agreement shall require freight documents whose form must conform to the internationally used model [CMR].

Article 9

(1) No licence under article 7 shall be required for the transport of:

1. Goods, together with vehicles, whose permissible total weight, including the total weight of the trailers, does not exceed 6 tonnes or whose permissible useful load, including the useful load of the trailers, does not exceed 3.5 tonnes;

2. Goods carried on the occasion of removals (household effects);

3. Art objects and works of art;

4. Articles and equipment intended for sports, theatrical, musical and cinematic performances, fairs and expositions, and radio, cinematic or television recordings, provided that such articles or equipment are only temporarily imported or exported;

5. Human remains;

6. Airfreight to and from airports during rerouting of air services;

7. Mail in the case of public services;

8. Trucks damaged or in need of repair (returning them);

9. Medicines, medical equipment and apparatus, as well as other goods intended for providing aid in emergencies (in particular in the event of natural disasters);

10. Live animals.

11. Luggage carried in trailers attached to buses;

12. High-quality goods (e.g., precious metals) carried in special vehicles accompanied by police or other security forces;

13. Goods carried in vehicles between locations within border areas in the Czech Republic and the Federal Republic of Germany, where the total distance covered by the transport does not exceed 100 km as the crow flies. Border areas are areas of 25 km as the crow flies on both sides of the border (this applies to the lists of locations within border areas that are exchanged in the Joint Commission formed under article 18);

14. And for empty runs, where the vehicles involved are not articles of merchandise.

(2) The Joint Commission formed under article 18 may exempt other types of transport from the licence requirement.

(3) No licence under article 7 shall be required for works transport. In such cases, documents shall be carried demonstrating that the carriage operation is works transport.

Article 10

(1) The licences required for carriers of the Czech Republic shall be issued by the Federal Ministry of Transport of the Federal Republic of Germany and assigned by the Ministry of Transport and Telecommunications of the Czech Republic or by the authorities designated by it for the purpose.

(2) The licences required for carriers of the Federal Republic of Germany shall be issued by the Ministry of Transport and Telecommunications of the Czech Republic and assigned by the Federal Ministry of Transport of the Federal Republic of Germany or by the authorities designated by it for the purpose.

Article 11

(1) The Joint Commission formed under article 18 shall determine by agreement the number of licences available each year for each Contracting Party. The agreed number of licences may, where necessary, be changed by the Joint Commission formed under article 18.

(2) The content and form of the licences shall be established by the Joint Commission formed under article 18.

GENERAL PROVISIONS

Article 12

For transportation and empty runs under the terms of this Agreement, for each of the Contracting Parties clearance fees and import duties (customs, turnover tax on imports, and the mineral oil tax), as well as the obligatory licences for imports into the territory of the other Contracting Party shall be waived for the following goods:

(a) Fuel carried in the main tanks designed for and built into the vehicle concerned and technically connected to its fuel compartments, as well as in fuel tanks for cooling installations or other installations on trucks or special containers. Any quantitative restrictions shall be based on the laws in force in each Contracting State;

(b) Oils on board the vehicle in quantities proportionate to normal usage during carriage;

(c) Spare parts and tools for maintenance of the vehicle used to transport persons across the border. Unused spare parts and replaced parts must be re-exported, destroyed or be subject to the customs regulations in force in the territory of each Contracting Party.

Article 13

Licences, control documents, and other required documents must be carried in the vehicles used in all trips and must be produced and handed over for inspection upon the request of representatives of the competent authorities. Control documents must be completed in full prior to departure.

Article 14

(1) Vehicles registered in the territory of either Contracting Party must comply with the legislation in force in the territory of the other Contracting Party with regard to weight, dimensions and axle-load.

(2) If the weight, dimensions or axle-load of a vehicle exceed the limits permissible in the territory of either Contracting Party, an exceptional licence from the competent authority of that Contracting Party shall be obtained before the start of the journey. If the licence restricts that vehicle to a specific transport route, transport shall be carried out only on that route.

Article 15

In international road transport, the Contracting Parties shall promote the use of low-noise and low-pollution vehicles with a high safety standard.

Article 16

(1) Carriers of either Contracting Party shall be obliged to comply with the transport and vehicle-related legislation, and customs regulations, in force in the territory of the other Contracting Party.

(2) In the event of serious or repeated violations by a carrier and its drivers of the laws in force in the territory of the other Contracting Party or against the provisions of this Agreement, the competent authorities of the Contracting Party in whose territory the vehicle is registered, may, at the request of the Contracting Party in whose territory the violation was committed, adopt the following measures within the framework of the legislation in force:

(a) Call upon the carrier responsible to abide by the laws and regulations in force (warning);

(b) Temporary exclusion of the carrier's transportation services;

(c) Refusal to issue permits to the carrier responsible or withdrawal of a permit already granted for the period for which the competent authorities of the other Contracting Party have excluded the carrier from providing transportation.

(3) The measure referred to under paragraph 2 (b) above may also be adopted directly by the competent authorities of the Contracting Party on whose territory the violation was committed.

(4) The competent authorities of the Contracting Parties shall notify each other of the measures adopted in accordance with their domestic laws.

Article 17

To the extent that, on the basis of this Agreement and in accordance with national law, data relating to individuals are remitted, the following provisions shall apply, taking into consideration the legislation in force for each Contracting Party:

1. The recipient may only use the data for the purpose and subject to the conditions specified by the authority providing them;

2. The recipient shall, upon request, inform the remitting authority of the use made of the data provided and of the results of that use;

3. Data relating to individuals may only be provided to the competent authorities. Forwarding of those data to other departments may only take place with the permission of the authority remitting the information;

4. The department providing the data is obliged to ensure that the data to be remitted are correct, necessary, and proportionate to the purpose for which the data have been requested. Prohibitions on remittance of data under national law shall be respected. If it is shown that incorrect data, or data that should not have been remitted, were provided, the recipient shall be informed immediately. The recipient is obliged to correct or destroy the data;

5. The individual concerned shall be informed upon request of the information regarding him and the use to which it is to be put. The obligation to provide this information shall not apply to the extent that the public interest in not providing it outweighs the interest of the person concerned in being informed. In all other respects, the right of the individual concerned to be informed of the available data regarding him shall be governed by the national law of the Contracting Party on whose territory the application to be informed was made;

6. To the extent that the national law regarding the remittal of data relating to individuals specifies dates by which the data expire, the department remitting the data shall inform the recipient of those dates. Irrespective of these deadlines, the data provided on individuals shall be deleted as soon as the grounds for their remittal cease to apply;

7. The transmitting and receiving departments are obliged to keep an official record of the remittal and receipt of data relating to individuals;

8. The transmitting and receiving departments are obliged to provide effective protection of data relating to individuals against unauthorized access, unauthorized alteration and unauthorized disclosure.

Article 18

Representatives of the competent authorities of the two Contracting Parties shall form a Joint Commission. It shall meet when necessary to see to the orderly implementation of this Agreement, discuss other issues relating to international road transport in the sense of this Agreement, and settle by agreement any disputes that may arise. If necessary, the Joint Commission shall put forward proposals for adapting the Agreement to developments in

transportation and to changes in the laws and regulations. It may invite experts from other departments to participate.

Article 19

(1) The competent authorities charged with the implementation of this Agreement are:

For the Federal Republic of Germany: the Federal Ministry of Transport and Licences, pursuant to article 3, paragraphs 3 and 4, article 4, paragraphs 2 and 3, and article 14, paragraph 2; the licensing authorities of the Länder;

For the Czech Republic: the Ministry of Transport and Telecommunications.

(2) The Contracting Parties shall inform each other of any change with regard to the competent authorities.

Article 20

This Agreement shall not affect the duties of the Contracting Parties under other international agreements, including the obligations of the Federal Republic of Germany as a member State of the European Union.

Article 21

(1) This Agreement shall enter into force on the date of its signature. With the entry into force of this Agreement, the Agreement of 28 October 1992 between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Czech and Slovak Federal Republic concerning the international carriage of goods by road¹ and the Agreement of 19 July 1993 between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Czech Republic concerning transfrontier movement of persons by road² shall cease to be in force with regard to the transport relations between the Federal Republic of Germany and the Czech Republic.

(2) This Agreement shall be concluded for an indefinite period. It may be denounced in writing by either Contracting Party. In that case the Agreement shall cease to be in force six months after the receipt of the denunciation by the other Contracting Party.

Done at Prague on 19 June 1997, in duplicate in the German and Czech languages, both texts being equally binding.

For the Government of the Federal Republic of Germany:

HEINRICH HORSTEN

MATHIAS WISSMANN

For the Government of the Czech Republic:

MARTIN RIMA

1. United Nations, Treaty Series, vol. 1910, No. I-35121.

2. See No. I-35120 of this volume.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE FÉDÉRALE
D'ALLEMAGNE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE
TCHÈQUE RELATIF AU MOUVEMENT TRANSFRONTALIER DES
PERSONNES ET AU TRANSPORT ROUTIER DE MARCHANDISES

Le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République tchèque,

Désireux de contribuer au développement mutuellement avantageux du commerce et des relations économiques,

Visant à faciliter et à réglementer le mouvement transfrontalier de personnes et le transport routier de marchandises entre les deux pays et leur transit au travers de leurs territoires sur la base de l'égalité des droits et de l'avantage mutuel,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Le présent Accord régit, sur la base du droit intérieur des Parties contractantes, le mouvement transfrontalier de personnes et le transport routier de marchandises entre la République fédérale d'Allemagne et la République tchèque, et le transport en transit au travers du territoire de ces Etats effectués par des entreprises habilitées à exécuter ces transports.

MOUVEMENT DE PERSONNES

Article 2

1. L'expression "mouvement de personnes" au sens du présent Accord s'entend du transport de personnes et de leurs bagages par autobus et voitures (taxis et voitures de location) pour compte propre ou pour le compte de tiers. Il en est de même pour les trajets à vide dans le cadre de ces services de transport.

2. Le terme "autobus" désigne tout véhicule automobile qui, d'après son type de construction et son équipement, est apte et destiné à transporter plus de neuf personnes, y compris le chauffeur.

Le terme "voiture" désigne tout véhicule automobile qui, d'après son type de construction et son équipement, est apte et destiné à transporter au maximum neuf personnes, y compris le chauffeur

Article 3

1. L'expression "service régulier" désigne le transport régulier de personnes sur une liaison précise conformément à des horaires, tarifs et conditions de transport fixés à l'avance.

ce et publiés, selon lesquels des voyageurs peuvent monter et descendre à des arrêts fixés à l'avance. Il en est de même pour les services exploités essentiellement comme des services réguliers.

2. Par service régulier au sens du présent Accord, on entend aussi, indépendamment de la question de savoir qui détermine le trajet, le transport régulier de certaines catégories de personnes à l'exclusion d'autres voyageurs, dans la mesure où les caractéristiques du service régulier sont indiquées conformément au paragraphe 1 du présent article. Ces transports, notamment le transport d'employés vers leur lieu de travail et de ce lieu vers leur domicile et le transport d'élèves vers l'école et de l'école vers leur domicile, sont désignés sous le nom de "services réguliers spéciaux".

3. Les services réguliers relatifs au trafic d'échange ou de transit nécessitent l'autorisation des autorités compétentes des deux Parties contractantes. L'autorisation est délivrée d'un commun accord, conformément à la législation en vigueur de chacune des Parties contractantes. Elle peut être délivrée pour une période allant jusqu'à cinq ans.

4. Les modifications des trajets, des arrêts, des horaires, des tarifs et des conditions de transport nécessitent l'accord préalable des autorités compétentes des deux Parties contractantes. Il en est de même pour l'interruption de l'exploitation.

5. Les demandes d'ouverture d'un service régulier, ainsi que les demandes conformément au paragraphe 4 du présent article, présentées par l'entreprise de transport d'une Partie contractante, accompagnées de la décision du Ministère des transports de cette Partie contractante, doivent être adressées directement au Ministère des transports de l'autre Partie contractante.

6. Les demandes visées aux paragraphes 4 et 5 du présent article doivent contenir, en particulier, les indications suivantes :

1. Nom et prénom ou raison sociale et adresse complète de l'entreprise présentant la demande;
2. Type de service;
3. Durée demandée de l'autorisation;
4. Période d'exploitation et nombre de trajets (par exemple, journaliers, hebdomadaires);
5. Horaire;
6. Tracé exact (arrêts pour la montée ou la descente des voyageurs/autres arrêts/points de passage de la frontière);
7. Longueur de la ligne en kilomètres : aller/retour;
8. Longueur de l'itinéraire quotidien;
9. Périodes de conduite et de repos des chauffeurs;
10. Nombre de places assises des autobus qui seront mis en service;
11. Tarifs et conditions de transport.

Article 4

1. Le service de navette s'entend du service par lequel sont transportés des groupes préalablement constitués de voyageurs pour plusieurs allers et retours à partir du même territoire de départ vers le même territoire de destination. Ces groupes composés de voyageurs qui ont réservé leur place pour le voyage de retour sont ramenés vers le lieu de départ au cours d'un voyage ultérieur. Par territoire de départ et territoire de destination, il faut entendre le lieu où commence le voyage et le lieu où il se termine ainsi que les lieux qui se trouvent dans un rayon de 50 kilomètres de ces deux points. Doivent être inclus, outre le transport, l'hébergement du groupe avec ou sans restauration au lieu de destination et, éventuellement, durant le voyage. Le premier voyage de retour et le dernier voyage de départ dans la série des trajets de navette doivent être des voyages à vide.

2. La classification d'un service de transport comme service de navette n'est pas affectée par le fait que des voyageurs effectuent le voyage de retour avec un autre groupe en dérogation au paragraphe 1 du présent article, avec l'accord des autorités compétentes de la Partie contractante ou des Parties contractantes concernées.

3. Les services de navette nécessitent chacun l'autorisation de l'autorité compétente de l'autre Partie contractante. La demande d'autorisation doit être adressée directement à l'autorité compétente de l'autre Partie contractante, au moins 60 jours avant le début du service.

4. Les demandes d'autorisation d'un service de navette conformément au paragraphe 3 du présent article doivent mentionner, outre les indications visées au paragraphe 6 de l'article 3, les dates de voyage, le nombre de voyages et des indications concernant le lieu et les hôtels ou autres établissements dans lesquels les voyageurs seront logés pendant leur séjour, ainsi que la durée du séjour.

5. Les principes relatifs à la procédure d'autorisation pour des services de navette, aux formulaires d'autorisation et les autorités compétentes seront, si nécessaire, élaborés ou déterminés par la Commission mixte constituée conformément à l'article 18.

Article 5

1. Le service occasionnel s'entend du service qui n'est pas un service régulier au sens du paragraphe 1 de l'article 3 ni un service de navette au sens de l'article 4.

2. Les services occasionnels dans le domaine du trafic d'échange ou de transit ne nécessitent pas d'autorisation lorsqu'il s'agit

a) De trajets effectués au moyen d'un seul véhicule automobile qui transporte le même groupe de voyageurs sur la totalité de l'itinéraire et les ramène au lieu de départ (voyages aller et retour portes fermées); ou

b) De services consistant à prendre des voyageurs pour le voyage aller et à faire le voyage de retour à vide (voyages de retour à vide); ou

c) De trajets aller à vide effectués pour reprendre et ramener au lieu de départ un groupe de voyageurs qui a été précédemment transporté par la même entreprise dans le cadre d'un service visé à l'alinéa (b) du présent paragraphe.

3. Lors des services occasionnels, il est interdit de prendre ou de déposer des voyageurs en cours de route, sauf avec l'autorisation de l'autorité compétente de la Partie contractante concernée.

4. Les services occasionnels qui ne correspondent pas aux dispositions du paragraphe 2 du présent article nécessitent, dans tous les cas, l'autorisation de l'autorité compétente de l'autre Partie contractante. La demande d'autorisation doit être adressée directement à l'autorité compétente de l'autre Partie contractante, au moins quatre semaines avant le début du service.

5. Les demandes visées au paragraphe 4 du présent article doivent contenir, en particulier, les indications suivantes :

1. Nom et prénom ou raison sociale et adresse complète de l'entreprise ainsi que, le cas échéant, de l'organisateur du voyage qui présente la demande ;

2. Motif du voyage (description);

3. Lieu de départ et lieu de destination et pays dans lequel sera constitué le groupe de voyageurs;

4. Itinéraire et points de passage de la frontière;

5. Informations sur le voyage aller et retour, indiquant si les trajets aller et retour seront effectués à plein ou à vide;

6. Périodes de conduite et de repos des chauffeurs;

7. Numéros officiels des plaques d'immatriculation du véhicule ; et

8. Nombre de places assises des véhicules qui seront mis en service.

6. La Commission mixte constituée conformément à l'article 18 déterminera les documents de contrôle nécessaires aux services occasionnels qui ne requièrent pas d'autorisation.

Article 6

1. Les autorisations délivrées conformément au paragraphe 3 de l'article 3, au paragraphe 3 de l'article 4 et aux paragraphes 3 et 4 de l'article 5 ne peuvent être utilisées que par l'entreprise à laquelle elles ont été délivrées. Elles ne peuvent ni être transférées à une autre entreprise ni, en cas de service occasionnel, servir pour d'autres véhicules que ceux qui sont indiqués dans l'autorisation. Dans le cadre d'un service régulier, l'entreprise à laquelle l'autorisation a été délivrée peut employer des sous-traitants. Ces sous-traitants n'ont pas besoin de figurer dans l'autorisation mais doivent avoir sur eux une copie certifiée de l'autorisation.

2. Le transport de personnes qui commence et se termine sur le territoire de l'une ou l'autre Partie contractante au moyen d'autobus immatriculés sur le territoire de l'autre Partie contractante n'est pas autorisé (interdiction de cabotage). Le Comité mixte constitué conformément à l'article 18 peut décider de faire une exception dans des cas particuliers.

TRANSPORT DE MARCHANDISES

Article 7

Pour le transport commercial par véhicules de marchandises entre le territoire de la Partie contractante sur lequel le véhicule utilisé est immatriculé et le territoire de l'autre Partie contractante, ou pour le transport en transit au travers du territoire de l'autre Partie contractante, les entreprises demanderont une autorisation de l'autorité compétente de cette autre Partie contractante.

Article 8

1. L'autorisation délivrée à l'entreprise ne sera valide que pour l'entreprise elle-même et ne sera pas transférable.

2. Une autorisation sera requise pour chaque camion et pour chaque véhicule remorqueur. Elle sera aussi valide pour la remorque ou la semi-remorque accompagnant le véhicule, indépendamment de son lieu d'immatriculation.

3. Une autorisation sera valide pour les services de navette et de transport en transit pour un ou plusieurs voyages aller et retour durant la période indiquée dans l'autorisation (autorisation liée au nombre de voyages) ou pour un nombre arbitraire de voyages durant la période indiquée dans l'autorisation (autorisation limitée dans le temps).

4. Le transport entre le territoire de l'autre Partie contractante et un Etat tiers n'est autorisé que si, dans le cadre du voyage normal, le véhicule traverse le territoire de l'Etat dans lequel il est immatriculé.

5. Les entreprises dont l'établissement principal est situé sur le territoire d'une Partie contractante ne doivent pas transporter des marchandises entre des points situés sur le territoire de l'autre Partie contractante. La Commission mixte constituée en vertu de l'article 18 peut, dans certains cas, autoriser exceptionnellement l'utilisation de véhicules spéciaux.

6. Le transport commercial de marchandises prévu par le présent Accord nécessite des documents de transport de marchandises dont la forme doit être conforme au modèle utilisé au plan international [CMR].

Article 9

1. Une autorisation au sens de l'article 7 n'est pas requise pour le transport des articles suivants :

1. Biens ainsi que véhicules dont le poids total autorisé, y compris le poids total des remorques, ne dépasse pas 6 tonnes ou dont la charge utile autorisée, y compris la charge utile des remorques ne dépasse pas 3,5 tonnes;

2. Biens transportés à l'occasion d'un déménagement (effets personnels);

3. Objets d'art et oeuvres d'art;

4. Articles et équipements destinés aux manifestations sportives, représentations théâtrales, concerts musicaux et projections cinématographiques, foires et expositions et enre-

gistrements radiophoniques, cinématographiques et télévisuels, dans la mesure où ces articles ou équipements sont importés ou exportés uniquement à titre provisoire;

5. Dépouilles mortelles;

6. Fret aérien à destination ou en provenance d'aéroports en cas de changement d'itinéraire de services aériens;

7. Courrier dans le cas de services publics;

8. Camions tombés en panne ou ayant besoin de réparation (lorsqu'ils sont ramenés);

9. Médicaments, équipements et appareils médicaux, ainsi que d'autres biens destinés à être utilisés pour apporter une aide d'urgence (en particulier en cas de catastrophes naturelles);

10. Animaux vivants;

11. Bagages transportés dans des remorques rattachées aux autobus;

12. Biens de haute qualité (métaux précieux, par exemple) transportés dans de véhicules spéciaux escortés par la police ou par d'autres agents des forces de sécurité;

13. Marchandises transportées dans de véhicules entre des points situés entre les zones frontalières de la République tchèque et de la République fédérale d'Allemagne, lorsque la distance totale couverte par le transport ne dépasse pas 100 km à vol d'oiseau. Les zones frontalières sont des zones de 25 km à vol d'oiseau situées de part et d'autre de la frontière (ceci s'applique aux listes de lieux situés dans les zones frontalières qui sont échangées dans le cadre de la Commission mixte constituée en vertu de l'article 18);

14. Et pour les trajets à vide lorsque les véhicules concernés ne sont pas des articles de marchandise.

2. La Commission mixte constituée en vertu de l'article 18 peut dispenser de l'autorisation requise certains types de transport.

3. Une autorisation en vertu de l'article 7 n'est pas requise pour le transport effectué dans le cadre de travaux. Dans ces cas, l'entreprise détiendra des documents attestant que l'opération de transport s'effectue dans le cadre de travaux.

Article 10

1. Les autorisations requises pour les entreprises de la République tchèque seront délivrées par le Ministère fédéral des transports de la République fédérale d'Allemagne et attribuées par le Ministère des transports et des télécommunications de la République tchèque ou par les autorités par lui désignées à cet effet.

2. Les autorisations requises pour les entreprises de la République fédérale d'Allemagne seront délivrées par le Ministère des transports et des télécommunications de la République tchèque et attribuées par le Ministère fédéral des transports de la République fédérale d'Allemagne ou par les autorités par lui désignées à cet effet.

Article 11

1. La Commission mixte constituée en vertu de l'article 18 déterminera le nombre d'autorisations disponibles chaque année pour chacune des Parties contractantes. Ladite Commission peut, le cas échéant, modifier le nombre convenu d'autorisations disponibles.

2. La Commission mixte constituée en vertu de l'article 18 déterminera la teneur et la forme des autorisations.

DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article 12

Lors des transports et des trajets à vide effectués conformément aux dispositions du présent Accord, sont exonérés des taxes de dédouanement et des droits à l'importation (douane, taxe sur le chiffre d'affaires lié aux importations et impôt sur l'essence) ainsi que des autorisations obligatoires pour les importations sur le territoire de l'autre Partie contractante :

a) Le carburant transporté dans les réservoirs principaux prévus par le constructeur et intégrés au véhicule et techniquement reliés à ses compartiments de carburant, ainsi que dans les réservoirs servant aux installations de refroidissement ou autres installations sur les camions ou des réservoirs spéciaux. Toute limitation quantitative se fondera sur les lois en vigueur dans l'Etat de chaque Partie contractante ;

b) Les lubrifiants qui se trouvent dans le véhicule et sont en quantité nécessaire pour l'utilisation pendant le voyage;

c) Les pièces détachées et les outils nécessaires pour la réparation d'un véhicule effectuant le transport international de voyageurs; les pièces détachées qui sont remplacées comme celles qui ne sont pas utilisées doivent être réexportées, détruites ou soumises à la réglementation douanière en vigueur de la Partie contractante concernée.

Article 13

Les autorisations, documents de contrôle ou autres documents de transport requis conformément au présent Accord doivent être emportés dans le véhicule lors de tous les trajets visés par le présent Accord, être présentés sur demande aux représentants des autorités de contrôle compétentes et être remis pour vérification. Les documents de contrôle doivent être entièrement remplis avant le début du voyage.

Article 14

1. Les véhicules immatriculés sur le territoire d'une des Parties contractantes doivent se conformer à la législation en vigueur sur le territoire de l'autre Partie contractante en matière de poids, de dimensions et de charge à l'essieu.

2. Si le poids, les dimensions ou la charge à l'essieu d'un véhicule dépassent les limites admissibles sur le territoire d'une des Parties contractantes, une autorisation exceptionnelle

de l'autorité compétente de ladite Partie contractante sera obtenue avant le début du voyage. Si l'autorisation limite le véhicule concerné à un itinéraire de transport précis, le transport ne s'effectuera que sur cet itinéraire.

Article 15

Dans le cadre du transport routier international, les Parties contractantes favoriseront l'utilisation de véhicules peu bruyants et peu polluants conçus selon de normes élevées de sécurité.

Article 16

1. Les entreprises de chacune des Parties contractantes sont tenues de respecter les dispositions en vigueur de la législation sur la circulation et les véhicules ainsi que la réglementation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie contractante.

2. Lorsqu'une entreprise et son équipage enfreignent de façon grave ou répétée la législation en vigueur sur le territoire de l'autre Partie contractante et les dispositions du présent Accord, les autorités compétentes de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le véhicule est immatriculé prennent, dans le cadre de la législation en vigueur, l'une des mesures suivantes sur la demande de l'autorité compétente de la Partie contractante sur le territoire de laquelle l'infraction a été commise :

a) Elles adressent à l'entreprise en cause un avertissement lui enjoignant de respecter les lois et règlements en vigueur dans l'autre pays (avertissement) ;

b) Elles interdisent provisoirement à l'entreprise d'effectuer des opérations de transport;

c) Elles mettent fin à la délivrance d'autorisations à l'entreprise en cause ou annulent l'autorisation déjà accordée pour toute la durée pendant laquelle l'autorité compétente de l'autre Partie contractante interdit à l'entreprise d'effectuer des opérations de transport.

3. La mesure visée à l'alinéa (b) du paragraphe 2 du présent article peut aussi être prise directement par l'autorité compétente de la Partie contractante sur le territoire de laquelle l'infraction a été commise.

4. Les autorités compétentes des Parties contractantes s'informent mutuellement des mesures prises conformément aux dispositions de leur législation nationale.

Article 17

Dans la mesure où, sur la base du présent Accord et conformément à la législation nationale, des renseignements personnels sont transmis, les dispositions suivantes seront appliquées, compte tenu de la législation en vigueur de chaque Partie contractante :

1. L'utilisation des renseignements par leur destinataire n'est admise qu'aux fins indiquées et aux conditions imposées par l'autorité qui les a transmis;

2. Le destinataire informe, sur sa demande, l'autorité qui a transmis les renseignements de l'utilisation des renseignements et des résultats obtenus;

3. Les renseignements personnels ne peuvent être transmis qu'à des autorités compétentes. Leur transmission ultérieure à d'autres organismes ne peut avoir lieu qu'avec l'accord de l'autorité qui les a transmis.

4. L'autorité qui transmet les renseignements est tenue de veiller à leur exactitude ainsi qu'à la nécessité et à l'opportunité de les transmettre au regard de l'objectif visé par la transmission. Il convient de respecter à cet égard les interdictions de transmission en vigueur selon la législation intérieure concernée. S'il se révèle que des renseignements inexacts ont été transmis ou que des renseignements qui ne devaient pas être transmis l'ont été, le destinataire doit être informé sans délai. Il est tenu de procéder à la rectification ou à la destruction des renseignements inexacts ou des renseignements dont la transmission est interdite ;

5. L'intéressé doit être informé sur demande des renseignements existant sur sa personne ainsi que de l'objectif prévu de leur utilisation. L'obligation de communiquer ces renseignements est levée dès lors que l'intérêt public de ne pas les communiquer l'emporte sur l'intérêt de la personne concernée à être informée. Pour le reste, son droit d'être informée des renseignements existant sur sa personne est régi par la législation nationale de la Partie contractante sur le territoire de laquelle l'information est demandée;

6. L'autorité qui transmet les renseignements indique, lors de la transmission, les délais de leur radiation si sa législation en vigueur prescrit de tels délais. Indépendamment de ces délais, les renseignements personnels transmis doivent être détruits dès qu'ils ne sont plus nécessaires à l'objectif pour lequel ils ont été transmis;

7. L'autorité qui transmet les renseignements et celle qui les reçoit sont tenues d'inscrire dans un dossier la transmission et la réception des renseignements personnels;

8. L'autorité qui transmet les renseignements et celle qui les reçoit doivent protéger efficacement les renseignements personnels qu'elles ont reçus contre tout accès, toute modification et toute diffusion non autorisés.

Article 18

Les représentants des autorités compétentes des deux Parties contractantes constitueront une commission mixte. Celle-ci se réunit, en cas de nécessité, pour assurer l'application méthodique du présent Accord, échanger des vues sur d'autres questions relatives au transport routier international au sens du présent Accord, et régler par entente mutuelle tout différend susceptible de se produire. En cas de nécessité, la Commission mixte élabore des propositions visant à adapter le présent Accord à l'évolution du trafic et aux modifications des législations. Elle peut inviter des experts d'autres services à participer à cette tâche.

Article 19

1. Les autorités compétentes chargées de l'application du présent Accord sont :

Pour la République fédérale d'Allemagne : le Ministère fédéral des transports et des agréments, en vertu des paragraphes 3 et 4 de l'article 3, des paragraphes 2 et 3 de l'article 4 et du paragraphe 2 de l'article 14; les autorités chargées de l'octroi des agréments des Länder;

Pour la République tchèque : le Ministère des transports et des télécommunications.

2. Les Parties contractantes s'informent mutuellement de tout changement des autorités compétentes.

Article 20

Le présent Accord n'affecte pas les obligations qui découlent pour les Parties contractantes des autres accords internationaux, et notamment les obligations qui découlent pour la République fédérale d'Allemagne de son appartenance à l'Union européenne.

Article 21

1. Le présent Accord entrera en vigueur à la date de sa signature. A l'entrée en vigueur du présent Accord, l'Accord du 28 octobre 1992 entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République fédérale tchèque et slovaque concernant le transport routier international de marchandises¹ et l'Accord du 19 juillet 1993 entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République tchèque relatif au mouvement transfrontalier de personnes par la route² cesseront d'être en vigueur concernant les relations en matière de transport entre la République fédérale d'Allemagne et la République tchèque.

2. Le présent Accord sera conclu pour une durée indéterminée. Il pourra être dénoncé par écrit par l'une ou l'autre Partie contractante. En cas de dénonciation, il cessera d'être en vigueur six mois après la réception du préavis de dénonciation par l'autre Partie contractante.

Fait à Prague, le 19 juin 1997, en double exemplaire, en langues allemande et tchèque, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne:

HEINRICH HORSTEN

MATHIAS WISSMANN

Pour le Gouvernement de la République tchèque:

MARTIN RIMA

1. Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1910, no I-32533.

2. Voir no I-35120 du présent volume.

